

Press Release

JESSES NEW ORLEANS BAND

A NIGHT IN NEW ORLEANS

– en historisk jazzkväll med trombonisten Jesse Lindgren
och hans New Orleans Band

Urjazzen i New Orleans var en brokig blandning av svart och vitt, glädje och sorg, högt och lågt... För 100 år sedan dansades det till valser, ragtime, schottis, two-step och "popular songs of the day" i den nöjeslystna hamnstaden i Mississippideltat. Karibiska rytmer kryddade musiken och paraderande brassband drog till sig en svans av vilt dansande New Orleansbor.

Om detta vill vi spela och berätta samt om hur legenderna med poetiskt klingande namn som "Satchmo" Armstrong, Buddy Bolden, Kid Ory, Jelly Roll Morton och King Oliver förvandlade dessa toner och rytmer till jazz – en unik amerikansk musik! Vi vill visa er hur man roade sig på Funky Butt Hall, jazzade upp gamla valser... Det blir en i sanning, HISTORISK jazzkväll!

Trombonisten Jesse Lindgren tar er med till det syndiga Basin Street, kreolkvarteren Vieux Carré och till hjulångarna som förde jazzen längs Mississippi.

Jesses New Orleans Band består av sju av Sveriges mest meriterade spelmän i genren med "känsla för feeling". De har levt med musiken sedan tonåren och spelat med legenderna i jazzens födelsestad.

THE BAND

_____	Jens "Jesse" Lindgren	trombone, vokal, ledare
_____	Ola Pålsson	trumpet vokal
_____	Bengt "Bomull" Behmer	klarinett
_____	Lars Tidholm	piano vokal
_____	Göran Stachewsky	banjo, gitarr
_____	Tomas Ekström	bas
_____	Sven "Penn" Ståhlberg	trummor

LÄS MER PÅ: www.jesse.nu

Jens "Jesse" Lindgren: 0703-45 70 89
jesse@mbox314.swipnet.se

Tomas Ekström: 0704-96 78 88
tomas.ekstrom@limehouse.se

JESSES NEW ORLEANS BAND

THE BAND

BANDET

Jens "Jesse" Lindgren
trombone, vokal, ledare

Ola Pålsson
trumpet vokal

Bengt "Bomull" Behmer
klarinet

Lars Tidholm
piano vokal

Göran Stachewsky
banjo, gitarr

Tomas Ekström
bas

Sven "Penn" Stålborg
trummor

Jazz på högvarv i Valstad

av ROLF ÅRVALING

2010-12-21 21:12

Fredagskväll i Valstads kyrka och jazzkvartett för årets julstämmande. Glad, musik och gott målande och stämningen är hög och varm. Det här gänget är det mestlagade gänget i Åre. New Orleans Band som spelar. - Det är folk utifrån, säger gruppen i sin presentation och det är också en bra sammansättning av åldersklasser i den gamla kyrkan i Valstad.

... och det är också en bra sammansättning av åldersklasser i den gamla kyrkan i Valstad. ... och det är också en bra sammansättning av åldersklasser i den gamla kyrkan i Valstad.

... och det är också en bra sammansättning av åldersklasser i den gamla kyrkan i Valstad. ... och det är också en bra sammansättning av åldersklasser i den gamla kyrkan i Valstad.

... och det är också en bra sammansättning av åldersklasser i den gamla kyrkan i Valstad.

Insomn kritikskrivare
... och det är också en bra sammansättning av åldersklasser i den gamla kyrkan i Valstad.

Walking with the King
... och det är också en bra sammansättning av åldersklasser i den gamla kyrkan i Valstad.

Stark kritikskrivare
... och det är också en bra sammansättning av åldersklasser i den gamla kyrkan i Valstad.

... och det är också en bra sammansättning av åldersklasser i den gamla kyrkan i Valstad.

Insomn kritikskrivare
... och det är också en bra sammansättning av åldersklasser i den gamla kyrkan i Valstad.

... och det är också en bra sammansättning av åldersklasser i den gamla kyrkan i Valstad.

En kväll i New Orleans

... och det är också en bra sammansättning av åldersklasser i den gamla kyrkan i Valstad.

I ORD OCH TON. EN SVÄNGIG RESA TILL NEW ORLEANS

... och det är också en bra sammansättning av åldersklasser i den gamla kyrkan i Valstad.

NÖJE

Nya jazzplattor i juletid

... och det är också en bra sammansättning av åldersklasser i den gamla kyrkan i Valstad.

... och det är också en bra sammansättning av åldersklasser i den gamla kyrkan i Valstad.

JESSE LINDREN. *Jesse's New Orleans Band. Nights in New Orleans.* Scana scanacd 96041. *Going To New Orleans - Maryland, My Maryland - St. Phillip Street Breakdown - Heebie Jeebies - Sugar Blues - South Rampart Street Parade - Dry's Creole Trombone - Night in New Orleans - At A Georgia Camp Meeting - Bogalusa Strut - Caldonia - Beale Street Blues - Down In Honky Tonk Town - That's A Plenty - Snag It - Lil' Liza Jane - Mitneberg Joys - Farewell To Storyville.* Durée : 66'08. Cf. www.jesse.nu.

Ola Palsson (tp, vc), Jens "Jesse" Lindgren (tb, vc), Bengt Behmer (cl), Lars Tidholm (p, vc), Goran Stachewsky (bj, g), Tomas Ekström (sbs), Sven Stahlberg (dms). Stockholm, décembre 2006 et septembre 2007.

Ce CD permet d'apprécier un bel orchestre de musiciens suédois. Leur répertoire est très varié, et quelques morceaux sortent du strict répertoire "revival". Le tout est joué de façon relax mais dynamique. Deux musiciens dominent les débats : Sven Stahlberg, super batteur, et Jesse Lindgren, formidable tromboniste, qui a puisé son inspiration chez Kid Ory, Preston Jackson, Al Wynn... voire des premiers trombones swing. Il a tout pour lui : une belle sonorité, l'énergie, les idées, l'audace, la technique, le bon goût. Son re-recording à trois voix de trombone sur *At A Georgia Camp*, tout à fait original, sort de la routine. Il en va de même pour le titre éponyme du disque "Nights in New Orleans", interprété par la belle chanteuse et comédienne suédoise-africaine Anna Sise, une heureuse découverte. Lars Tidholm est ici beaucoup plus à l'aise sur sa jolie composition : peut être une voie à explorer ? On regrettera que l'excellent guitariste (*Beale Street, Farewell To Storyville*) soit si peu utilisé en solo. Le trompette, excellent vocaliste, parfois bien dans certains phrasés, n'est pas toujours à l'aise dans ce style. Bengt Behmer, un clarinetiste un peu trop dans la lignée de George Lewis, délire parfois de chouettes solos, comme celui, dans le grave, sur *South Rampart Street Parade*. Sans conteste l'un des bons ensembles européens dans ce style.

Dan Vernhettes

Recension av den franska tidningen "Jazz Classique" nr 54, januari 2009.

På den här CD:n får vi njuta av en fin orkester med svenska musiker. Deras repertoar är mycket varierad och några låtar sticker ut från den strikta "revivalrepertoaren". Det hela spelas på ett avspänt men dynamiskt sätt. Två musiker dominerar: Sven Stahlberg, superbra trumslagare, och Jesse Lindgren, en fantastisk trombonist, som har hämtat sin inspiration hos Kid Ory, Preston Jackson, Al Wynn... eller rent av från de tidigaste swingtrombonisterna. Han har allt: en vacker ton, energin, idéerna, djärvheten, tekniken, den goda smaken. Hans inspelning med tre trombonstämmor i *At a Georgia Camp*, helt och hållet personlig, går utöver det vanliga. Samma sak gäller för den låt som har givit sitt namn åt skivan, "Nights in New Orleans", tolkad av den vackra sångerskan och skådespelerskan, svensk-afrikanskan Anna Sise, som är ett fynd. Lars Tidholm trivs här mycket bättre i sin vackra komposition: kanske ett spår att utforska vidare? Det är synd att den utmärkte gitarristen (*Beale Street, Farewell to Storyville*) utnyttjas så lite som solist. Trumpetaren, som är en utmärkt sångare, ibland bixpåverkad i viss frasering, trivs inte alltid i den här stilen. Bengt Behmer, en klarinettist, som är lite för mycket George Lewisinfluerad, levererar ibland suveräna solon, som i det låga registret i *South Rampart Street Parade*. *Jesse's New Orleans Band* är obestridligen en av de bästa europeiska ensemblerna i denna stil.

Jazz på högvarv i Valstad

Av ROLF JOHANSSON
0515-67 04 04

Fredagskväll i Valstads kyrka och jazzkonsert för drygt femtionde gången. Glädje, musik och gemyt blandas och stämningen är hög och varm. Den här gången är det nollåttagruppen Jesses New Orleans Band som spelar.

- Kul på fullt allvar, menar gruppen i sin presentation och det är också en bra sammanfattning av jazzkvällen i den generösa församlingen.

I spetsen står Jens "Jesse" Lindgren, en spelglad, poläst och vänlig man med minst 40 års erfarenhet från jazzens värld och full av historier och historier. Berättar om ungdomens stamtillhåll i Gamla Stan, mötena med musiker i sydens Nya havn och upplevelsen att få spela i Preservation Hall i New Orleans.

Ingen kyrkokonsert

Det var ju där det började för ett hundratal år sen. I dag är New Orleansjazzen en folkrörelse. Än så länge för äldre folk om man så säger, men spridd över hela världen. Publikerna är trogen och kunnig. Orkestrar växer upp och försvinner,

korsbefruktar varandra och musiker byter band eller spelar i flera olika.

Rötterna är många. Marscher, gospels, folksångar, blues, ragtime och mycket annat blandas i kiteln. Sound, framtoning, bemanning och utförande varierar och även om det mesta i repertoaren gemensamt så låter det olika. Många grupper gör kyrkokonserter. Sakrala pårför med betoning på släktskapet mellan de färdigades sånger och kyrkoritus. Fördagens konsert låg i kyrkan men var ingen renodlad kyrkokonsert utan man blandade friskt.

Pionjären gick gärna och lyssnade på den religiösa musiken, så Jens i sitt tvekliga mellansäck, och en del komponerade i samma stil. Alla var vill inte fromma, men tog starka intryck av det de hörde.

Walking with the King

Jesses band spelar lekande och lätt, klångfullt och med klar känsla för melodi och rytm. Till det sakrala har man distans, även om man spelar melodier som What a Friend we have in Jesus ("Spelas än i dag i kyrkan, tror jag"). Over in the Gloryland. Just a little While och Amazing Grace. Böckare som Bourbon Street Parade, Dipper Mouth Blues, Panna och up-tempolåten Climax Rag får viggarna att kräna kören men det finns också plats för schlagern Beautiful

Dreamer, Taubes Min älskling i Peru/Darling Nelly Gray och Spencer Williams Tishumingo Blues. Före Walking with the King skratras det gott åt Jens kommentar att det var "en lit med en viss aktualitet." Visserligen promoberades det den gången, men ändå.

Stockholmsbeat

Om musikerna kan sägas att de är jämna på en hög nivå och tilläggarna gör de skön musikk med pådrivande Stockholmsbeat. Strålande tekniker med stor känsla för genren. Blandande solon och en underbar variationsrikedom. Dessutom har de smittande roligt ihop treas smärtningar. Solon ligger i trombon, trumpet/kornett klarinet/sax och piano med Jens Lindgren. Ola Palsson, Göran Eriksson och Lasse Tidholm. Jens och Ola svarar för stingsolona med åkra New Orleansfeel och den finns också hos Lasse i låten Louisiana. Kompet är suverant och synligast är Tomas Ekström, basisten med den glada uppsynen och de flyhanta skapset. Trummissen Ulf Gripenholm och banjoisten Göran Stachewsky gör snygga och nödvändiga bidrag till rytmen och klång.

Går att spela fotboll till, sa Mats

Mats Löwing, folklig präst, trakters fotbollsbopp och en lysande kollektinspirator, ta-

Svårfångat. Farten är hög och gruppen svår att fånga på en och samma bild. Från vänster: Jesse Lindgren, Tomas Ekström, Ola Palsson, Ulf Gripenholm, Göran Eriksson och Göran Stachewsky.

lade om den eviga lovsången, musiken som förenar. Efter att ha citerat en dansk psalm med strofen "Vi är toner i Hans symfoni, av ljus och ljud och färg" sköng hela publiken hyllan Bliv kvar hos mig ty natten faller på/Abide with me.

- Den går att spela fotboll till, sa Mats glatt och berättade om FA-cuperna på Wembley Stadium där spelare och publik alltid sjunger den strax före avspark.

Sista programnumret blev Just a little While to stay here, en innerligt svängigt melod och en orkester på högvarv. Publikens stämde in med applåder i efterlag, saliga minner och slutna ögon men ville ha mer, så det blev både The Saints, Louisiana och till sist

Spelkompisar. Trumpetaren Ola Palsson får applåder för sina många solon av Jesse, spelkompis sedan 40 år.

Amazing Grace till stilla trumpetare, banjoackord och underbara solon. En alldeles vanlig fredagskväll i Valstad.

I ORD OCH TON. EN SVÄNGIG RESA TILL NEW ORLEANS

I tidernas begynnelse i New Orleans, vid den mäktiga Mississippis utflöde i Mexikanska golfen, avnjöt danssalongernas nöjeslystna en salig blandning av musikstilar som omsider kom att kallas jazz (som ursprungligen stavades "jass"). När New Orleans kommer på tal brukar klyschorna hagla: denna sjudande hamnstad får beta smältdegel eller kokande gryta, "jazzens vagga" eller "home of the blues".

Här blandades – i skarven mellan 1800- och 1900-tal – afrikansk folkmusik med karibiska rytmer, psalmer och sorgmarscher med brassbandsklanger och europeisk konstmusik.

– New Orleans befolkning dansade till valser, ragtime, schottis, two-step och andra "dagsaktuella populära sånger". Urjazzen i New Orleans var en brokig blandning av svart och vitt, glädje och sorg, högt och lågt, konstaterar trombonisten, jazzkåsören och dito konnässören Jens "Jesse" Lindgren.

– Om detta vill vi berätta, fortsätter Lindgren. Han låter både poetisk och profetisk när han beskriver sitt och orkesterns nykomponerade program "A night in New Orleans – en historisk jazzkväll" som i kväll framförs på Solnadals världshus.

- Vi illustrerar i ord och ton hur storheter som Louis Armstrong, Buddy Bolden, Jelly Roll Morton och King

Jens "Jesse" Lindgren, trombonist, jazzkåsör och konnässör.

Oliver blandade alla dessa olika stilar och födde fram en helt ny, unik genre – jazzen.

Jens Lindgren har dryga fyra decenniers rutin som musiker i bagaget; han bör

jade spela i olika skolorkestrar redan 1962 – strax före "tiden för Beatles maktövertagande". Han har spelat i tusen och en olika trad- och New Orleans-orkestrar, bland dem konstellationer

med fantasifulla namn som Harlem Jazz Camels, Kustbander och Maggie's Blue Five. Han har framträtt vid festivaler och konserter i över tjugo länder, däribland Indien, Hongkong, Australien, Malaysia, Filippinerna, Sibirien (!), Ukraina och USA – exempelvis i prestigefyllda Carnegie Hall i New York.

Lindgren har samarbetat med storheter som Champion Jack Dupree, Benny Carter, "Wild" Bill Davison, Maxine Sullivan, Doc Cheatham, Kenny Davern och Benny Waters. Hans radio-program "Jesse's jazzbar" började sändas i SR 1979, och kunde därefter avnjutas hundra gånger mellan 1981 och 1988.

Av alla dessa fantastiska sammanhang du varit med i – är det något som utmärker sig som extra roligt och svängigt?

– Tjaa, det är förstås mycket, konstaterar Lindgren. Men spelningarna ihop med trumpetaren och showmannen Eddie Bruhner står i en klass för sig. Hans bisarra associationer och vildsinta humor brukar göra mig fullkomligt matt av alla skrattanfäll, jag brukar känna mig som en svajande bowlingkägla när jag tar mig hem ...

BERTIL MOLLBERGER

bertil.mollberger@dn.se 08-730 16 59

"A night in New Orleans – en historisk jazzkväll", Solnadals världshus, Solnadals kyrkväg 1 (busslöp Karolinska sjukhuset), kl 18.

Publiken på Ferdinand fick följa med till New Orleans genom instrumenten i Jesse's New Orleans Band. Göran Stachewsky, gitarr, Jens Lindgren, trombon, Sven Ståhlberg, trummor, Ola Pålsson, kornett, Bengt Behmer, klarinett, Tomas Ekström, bas och Lars Tidholm, piano.

FOTO: THORE ENBERG

Kärt barn har många namn sägs det. New Orleans jazz, dixielandmusik, tradjazz och gladjazz är benämningar vi använder på den musikform som spelades under söndagskvällen på Ferdinand i Söderhamn jazzklubbs regi där Jesse's New Orleans Band bjöd glad öronfröjd av den allra äldsta formen jazzmusik.

En kväll i New Orleans

SÖDERHAMN

Det blev något mer än bara en jazzklubbsspelning för åhörarna.

Nu har vi placerat er i Mississippideltat med musik som föddes för så där hundra år sedan. En musik som spelades till både dans och vid begravningar, sade bandledare Jens "Jesse" Lindgren, tillika trombonist och sångare, efter inledande Why don't you go to New Orleans.

Sedan fortsatte han mellan låtarna att berätta underhållande och initierat om musikformen, New Orleans jazz, och varför han själv valt att spela just denna sorts jazz.

Det var redan under liroverktiden på Norra Latin i Stockholm jag fastnade för just denna glada musik. Alla verkade ha roligt när de spelade, sade "Jesse",

som också berättade om pionjärerna i New Orleans, företrädesvis trumpetaren Bunk Johnson.

Denne Bunk Johnson försvann från jazzscenen rätt så tidigt men återupptäcktes under fyrtioalet då musikformen hade en renässans och blev populär igen. Han var tandlös och utfattig men löständer ordnades och så var han åter i gång med spelandet offentligt och fick spela in skivor.

Några av de första låtarna för kvällen var hämtade ur just en av dessa skivor med Bunk. Som Tishomingo blues, skriven av pianist Spencer Williams under en tågresa och döpt efter den stationsskytt han såg då han tittade ut genom tågkupens fönster.

– En musiker man inte

kan komma förbi när det gäller den här musikformen är givetvis Louis Armstrong – så därför spelar vi Dippermouth blues, sade Jesse.

Dippermouth, fritt översatt stortrut, och "Ludde" var rätt så stor i truten ibland, och som troligtvis Joe King Oliver hade i tankarna när han skrev låten.

Låtar kom till av olika anledningar på den tiden. En julvisa kokades ihop med en marsch och kallades för Maryland my Maryland och varenda gata i New Orleans har fått en låt döpt efter sig.

Visst har vi hört och känner mycket väl igen både Basin Street blues och South Rampart Street parade efter alla dessa år vi hört dem spelas av många. Och så fanns där lite romantik

i form av Old fashioned love, med långt vackert solospel på trombon.

Det är inte alltid låtarna handlar om vad titeln anger. Många gånger handlar det om "stimulantia" av olika slag eller rent av smisk. Sugar blues, handlar om båladora, enligt Jesse Lindgren. Alla låtarna spelade med äkta New Orleans-känsla, med tids-trogna "solorunder" i de flesta låtarna av "frontlinjens" Jens "Jesse" Lindgren, trombon, sång, Ola Pålsson, kornett, sång, Bengt "Bomull" Behmer, klarinett samt Lars Tidholm, piano, sång, till Tomas Ekström tidsenligt spelade "slapbas", Göran "Stacke" Stachewsky, banjo, gitarr och Sven Ståhlberg, trummor.

I "stänkrlåtar" med rasan-

de tempo som Panama och Tiger rag, med dundrande trumsolo varvade med ömsint melodiskt vackra låtar som långsamma Buddy Bolden blues. Låter slager i form av Wingy Manones, The Isle of Capri, som på svenska bles, Det var på Capri vi mötte varandra, som alla gnolade på, samt Caldonia, där det fanns ett stänk av nästa jazzform, swingmusiken.

Visst kunde den stora publiken förmå draget av liten intim New Orleans-klubb på Ferdinand under söndagskvällen, och visst kändes jazzhistorien levande genom Jens "Jesse" Lindgrens anekdoter om de gamla musikerna och hur låtarna kommit till när jazzmusiken var ung.

THORE ENBERG

NÖJE

Två trombonister, Jesse "Jesse" Lindgren och Nils Landgren i skivor med vitt skilda framtoningar.

FOTO: THORO ENBERG

Redan nu har julskivorna börjat komma. Nils Landgrens Christmas with my friends II är fylld av högtidlig julstämning. Den första kom för något år sedan. Vill man däremot lyssna till den äldsta formens glada jazzmusik under julen är Jesse's New Orleans Band, ett bra köp.

Nya jazzplattor i juletid

Nils Landgren, med några av sina vänner, sjunger och spelar stämningfulla sånger vi förknippar med julen. Visst passar ändå inledande A child is born, att lyssnas till vilken tid på året det än må vara. Här är lite vackert, med andelstull sång av Jessica Pilnis och Nils Landgren, som givetvis också ljuder allvarigt vackert trombonesolo.

Helt instrumentala, Maria gör i lömska. In dulce jubilo, Himmel, Oh, little town of Bethlehem och Christmas hymn, har Landgrens allvarliga sång och trombone ställ-

skap av likaledes allvarliga Johan Norberg, gitarr och den ovanliga finsk/kareliska instrumentet kantele, samt Jonas Knutsson saxofoner. Melodier präglade av vackert vemod.

Många sångerskor finns med, Sharon Dyal i Det är en ros utsprungen och tillsammans med Ida Sand, piano i Peace on earth. Ida Sand som vi också hört höft enast med sång till eget pianoakompanjemang i en vacker Candlelight Carol och i Jul jul strålande jul, en lit som kommer att smura i

min stereo under julen, har Dyal och Sands röster flöt sällskap av ytterligare två sångerskor, Jessica Pilnis och Jeanette Köhn samt nämnda instrumentaler plus Eva Kruse, bas.

Jazz? Lite riktigt. Improvisationen finns där visserligen. Det är helt enkelt löglig musik spelad och sjungen av jazzmusiker i sommarlag. Sentom stämningfullt vackra melodier passande i juletid. Jag saknar dock åtminstone en livfullt gladare lit, som jag snar är även hör julen till, och tror hade lättare uppsmältningen något.

Jesse "Jesse" Lindgren, och hans New Orleans Band, hade vi något att lyssna till i Söderhamn i februari. Ett band som strikt hyllar den tidliga traditionella jazzmusiken som skapades i jazzens födelsestad New Orleans någon gång i seklets början och spelades fram till tiden då storbandjazz kom på modet och swing-musiken blev alltså framträdande.

Viss förnyelse kan man dock spåra i några låtar som singlar in swingens område.

George Lewis kompo-

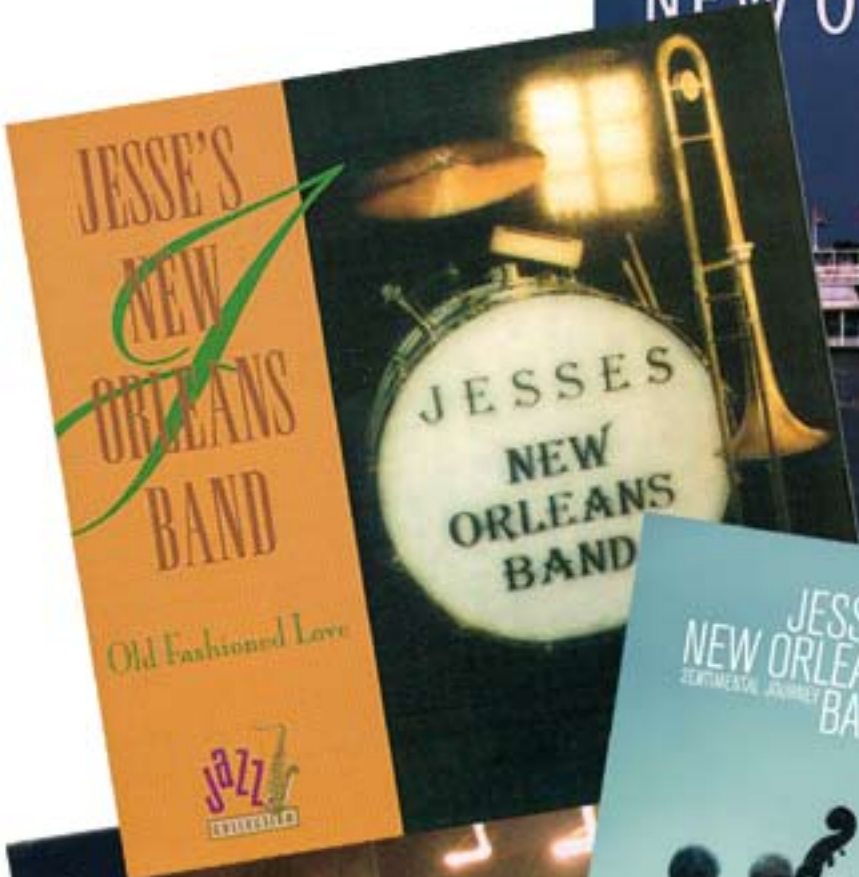
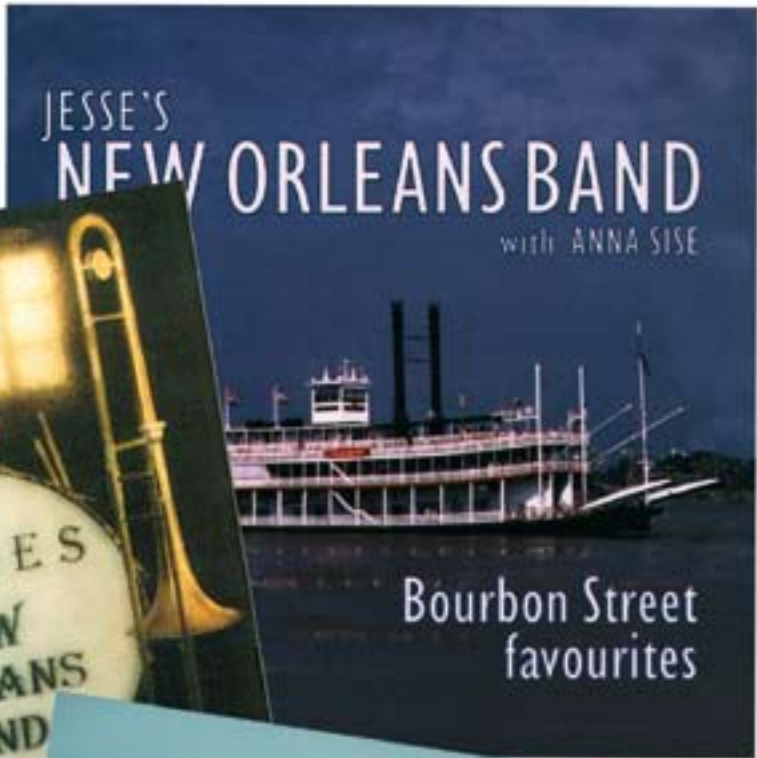
sition, St. Phillips Street breakdown, svänger förträffligt och i Nights in New Orleans. För vi uttrycksfull sång av Anna Sise, till snabbt kompositören Lars Tidholm, piano, Tomas Ekström, bas och Sven Ståhlberg, trummar.

Lätt boogie-woogie-piano i swingfyllda Caldonia, med sång och trumpet av Ola Pålsson, härlig klarnett av Bengt Behmer och "Jesse" trombone. Helt traditionenslignat spelade är de flesta med personlig "touch" av de medverkande i "Jesse's" band. Som Su-

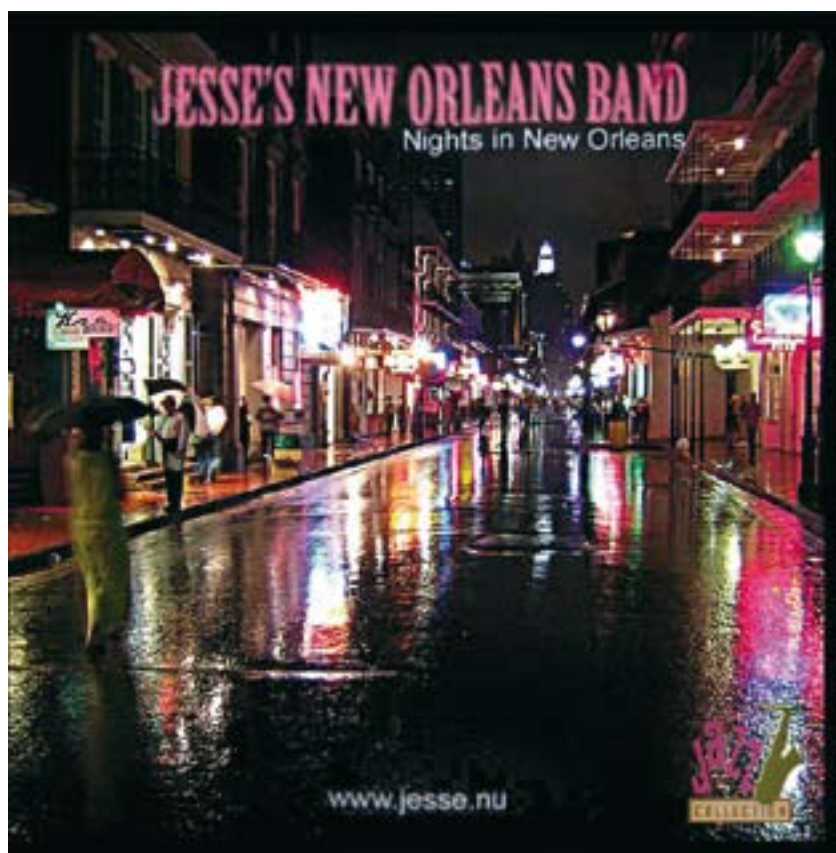
gar blues och At a Georgia camp meeting, där Lindgren spelar underbar trombone och Ola Pålsson härlig trumpet.

I viktiga låtar som South Rampart street parade, Ory's creole trombone, "bluesdrypande" Beale street blues, That's plenty, Milesberg joys och Song it, traditionell New Orleansjazz så som vi hört den spelas i många årtionden vid det här laget. Musik som gör mig glad.

THORO ENBERG

OJ – Juni-augusti 2008

JESSE'S NEW ORLEANS BAND Nights in New Orleans

Going to New Orleans – Maryland, my Maryland – St Philip street breakdown – Heebie Jeebies – Sugar blues – South rampart street parade – Ory's creole trombone – Nights in New Orleans – At a Georgia camp meeting – Bogalusa strut – Caldonia – Beale street blues – Down in honky tonk town – That's a plenty – Snag it – Li'l Liza Jane – Milneberg joys – Farewell To Storyville.

Scanacd 96041 / tid 66 min

Ola Pålsson tp vo (11, 12, 16) Jens "Jesse" Lindgren tbe, Bengt Behmer cl, Lars Tidholm p vo (4), Göran Stachewsky banjo g, Tomas Ekström b, Sven Ståhlberg ds, Anna Sise vo(1, 8, 13).
Insp fr dec 2006 till sept 2007.

För att rätt kunna spela New Orleansmusik måste man komma från själva staden, har någon inhemsk musiker sagt, men Jesse Lindgren bevisar motsatsen: få har värdat traditionen som denna svenske trombonist och orkesterledare och denna cd innehåller många klassiker från jazzens begynnelse och framåt. Soundet är tidstypiskt med kontarpunktiskt ensemblespel, ett stadigt banjokomp med markering på alla fyra taktlagen, en trumslagare som ar-

betar huvudsakligen på virvelkaggen. Som extra krydda medverkar sångerskan Anna Sise i tre nummer.

Vi bjuds på idel gamla godingar ur tidiga jazzens repertoar, *Maryland, my Maryland* känner många kanske igen som *O tannenbaum*, i *St Philip street breakdown* frammanas klarinettlegenden George Lewis' ande till livs igen, i den gamla BB King-hiten *Caldonia* sjunger Ola Pålsson blues med den äran, och Ola sjunger även i *Beale street blues* och i *Li'l Liza Jane* – de sistnämnda i en slags "oldtime" stuk med allsång och allt. Ola Pålsson bidrar dessutom med något nervigt trumpetspel i sina solon, och Jesse Lindgren själv uttrycker sig som vanligt med en självidar auktoritet i sitt tromboneri, tydligast demonstrerat i *Ory's creole trombone* – ett givet paradnummer för Jesse förstås.

Många legendariska kompositörer har bidragit med sin alster på cd:n: Clarence Williams, Jelly Roll Morton, "King" Oliver, WC Handy för att nämna några, och mitt i alltihop hittas ett originalnummer: *Nights in New Orleans*, skriven av bandets pianist Lars Tidholm. Lars sjunger dessutom inlevelsefullt med sträv och cigaretthes röst i *Sugar blues*.

Jesse's New Orleans band bjuder på tidstypisk musik som hade sina rötter i marscher, blues, ragtime och karibiska tongångar – paradexempel på det sistnämnda är *That's a plenty*. Jesses NO Band består av ett gäng rutinerade herrar med passion för äldre jazz, en passion som smittar av sig på lyssnaren.

PER WIKÉN

JESSES NEW ORLEANS BAND

GALLERY

JESSES NEW ORLEANS BAND

GALLERY

JESSES NEW ORLEANS BAND

GALLERY

